

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ

- (Cιμ.) ὦ Γοργία, ποῦ γῆς ποτ' εἶ;
 (Γο.) ποῦ γῆς ἐγώ; 635
 τί ἐστί, Cιμίχη;
 (Cιμ.) τί γάρ; πάλιν λέγω
 ὁ δεσπότης ἐν τῷι φρέατι.
 Γο. Cώστρατε,
 ἔξελθε δεῦρ' ἡγοῦ, βάδιζ' εἴσω ταχύ.
- Cικ. εἰσὶν θεοί, μὰ τὸν Διόνυσον. οὐ δίδωσ
 λεβήτιον θύουσιν, ἱερόκυλε σύ, 640
 ἀλλὰ φθονεῖς· ἔκπιθι τὸ φρέαρ εἰσπεσών,
 ἵνα μηδ' ὕδατος ἔχησι μεταδοῦναι μηδενί.
 νυνὶ μὲν αἱ Νύμφαι τετιμωρημέναι
 εἴς' αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ δικαίως· οὐδὲ εἰς
 μάγειρον ἀδικήσας ἀθῶιος διέφυγεν. 645
 ἱεροπρεπῆς πως ἐστὶν ἡμῶν ἡ τέχνη.
]ς τραπεζοποιὸν ὃ τι βούλει ποίει.
 ἀλλ' ἀ]ρα μὴ τέθνηκεν; πάππαν φίλτατον
 κλάο]υς' ἀποιμώζει τις. οὐδὲν τοῦτό γε
 (desunt uersus fere iv)
- δηλονότι καθ[654
 οὔτως ἀνιμης[
 τὴν ὄψιν αὐτοῦ τιμ[
 οἶεσθ' ἔσεσθαι, πρὸς θεῶν, βεβ[αμ]μένου,
 τρέμοντος; ἀστείαν. ἐγὼ μὲν ἡδέως
 ἴδοιμ' ἄν, ἄνδρες, νῆ τὸν Ἀπόλλω τουτονί.
 ὑμεῖς δ' ὑπὲρ τούτων, γυναῖκες, σπένδετε· 660